

LENNART REMEIJSEN

Rijke belegger *Arme belegger*

WAT RIJKE BELEGGERS ANDERS DOEN
EN WAAROM HET WERKT

VANDUUREN
MEDIA

*Rijke
belegger
Arme
belegger*

Lennart Remeijssen

VANDUUREN
MEDIA

ISBN: 978-94-6356-418-2

NUR: 794

Trefw.: beleggen

Omslag: Terry Jonathans

Opmaak: Van Duuren Media, Culemborg/Barcelona

Druk: Wilco, Amersfoort

Eerste oplage: september 2025

Copyright © 2025 Van Duuren Media B.V.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Voorzover het maken van kopieën uit deze uitgave is toegestaan op grond van artikel 16B Auteurswet 1912 j° het Besluit van 20 juni 1974, St.b. 351, zoals gewijzigd bij Besluit van 23 augustus 1985, St.b. 471 en artikel 17 Auteurswet 1912, dient men de daarvoor wettelijk verschuldigde vergoedingen te voldoen aan de Stichting Reprorecht. Voor het overnemen van gedeelte(n) uit deze uitgave in bloemlezingen, readers en andere compilatie- of andere werken (artikel 16 Auteurswet 1912), in welke vorm dan ook, dient men zich tot de uitgever te wenden.

Deze uitgave is met de grootst mogelijke zorgvuldigheid samengesteld. Niets in dit boek is bedoeld als individueel beleggingsadvies, de informatie is slechts een van de zaken die beleggers kunnen gebruiken bij het vormen van hun eigen mening. Noch de maker, noch de uitgever kan aansprakelijk worden gesteld voor eventuele schade als gevolg van het gebruik van de in dit boek opgenomen informatie en ook niet voor eventuele schade als gevolg van onjuistheden en/of onvolledigheden in deze uitgave.

INHOUD

Inleiding: de parachutesprong 1

- 1 Misvattingen over de klassieke theorie 9
- 2 Start van de beleggingstrechter 19
- 3 Hoe wordt de taart verdeeld? 31
- 4 Concurrentievoordelen zijn cyclische processen 41
- 5 Groei: een holistische benadering 55
- 6 Menukaart: waarderingsmethoden 73
- 7 Classificatie: de sleutel tot waardebepaling 85
- 8 Zwemmen bij de logaritmische waterval 103
- 9 Koopmoment: springen met overtuiging 113
- 10 Verkopen: zeker weten? 131
- 11 Marktdynamiek: steile Pareto-analyses 147
- 12 Portfolio-optimalisatie: de magische driehoek 163
- 13 Geduld is het nieuwe contrair 177
- 14 Vergeet snel rijk worden en focus op consistentie 191
- 15 Het manifest van de rijke belegger 203

Naschrift: beleggen in een wereld met AI 215

Dankwoord 225

Bronnen 227

*'Remember, when there's nothing clever to do,
the mistake lies in trying to be clever.'*

– Howard Marks

Inleiding: de parachutesprong

Je zit in een vliegtuig met honderd mensen. Niemand kent elkaar, maar jullie dragen allemaal hetzelfde type parachute. De opdracht is simpel: wie als eerste de grond raakt wint € 100.000. Dit is geen spelletje – de opwinding aan boord is voelbaar. Mensen maken grappen, lachen en delen hun strategieën. Het voelt bijna gezellig. Maar naarmate de minuten verstrijken en het vliegtuig hoger stijgt, verandert de sfeer.

Achterin begint iemand aan zijn parachute te trekken. ‘Deze rugzak zit niet goed,’ mompelt hij. Een ander gluuert bezorgd door het raam en fronst. ‘Het weer is niet ideaal,’ zegt hij zacht. Een derde fluistert: ‘Vliegen we wel hoog genoeg?’ Binnen enkele minuten verspreiden deze twijfels zich door het hele vliegtuig. Wat eerst voelde als een avontuur, voelt nu als risico. Onzekerheid. Angst.

Wat doe je? Spring je? De beloning ligt voor het grijpen – maar alleen als je de juiste beslissing neemt.

De tijd lijkt ineens trager te gaan. Je gedachten razen. Heb je alles goed voorbereid? Je herinnert jezelf eraan: je hebt jarenlange ervaring met parachutespringen. Vanochtend nog heb je je parachute zelf gecontroleerd en zorgvuldig ingepakt. Het weer? Je hebt de laatste satellietbeelden bekeken: geen vuiltje aan de lucht. Hoogte? Je las daarnet nog de hoogtemeter in de cockpit af. Alles klopt. Toch blijf je twijfelen.

Je gedachten dwalen af naar eerdere ervaringen. Heb je ooit in een vergelijkbare situatie gezeten? Wat deed je toen? Wat heb je daarvan geleerd? Ben je nu de enige die anders denkt dan de rest? Opeens word je uit je overpeinzingen gehaald door een harde beltoon. De deur gaat open en de wind giert. De piloot spreekt: ‘Beste passagiers, jullie kunnen springen. Succes en alvast gefeliciteerd aan degene die als eerste landt.’ De vraag blijft: spring je? En als je springt, durf je dan als eerste te gaan, met alle risico’s én de grootste kans op de beloning?

Niemand beweegt. Iedereen kijkt elkaar aan, zoekend naar bevestiging voor hun twijfels. Voor de jongeren is het prijzengeld verleidelijk, maar hun gebrek aan ervaring maakt hen onzeker. De ouderen, met meer ervaring, vinden het risico te groot voor een beloning die voor hen niet essentieel is. Enkele professionals willen wel springen, maar de onervaren passagiers durven zich niet aan hen vast te ketenen voor een tandemsprong en dus blijft iedereen zitten. Deze combinatie van uiteenlopende redenen leidt tot collectieve passiviteit. Niemand doet iets.

Dit klinkt als het begin van een spannend verhaal, maar het lijkt verrassend veel op beleggen. Wanneer financiële markten scherp dalen overweeg je misschien om aandelen te kopen, maar aarzel je. Het voelt als een sprong in het diepe en bijna als een kwestie van leven of dood – precies de emoties die je beter kunt vermijden bij het nemen van belangrijke beslissingen. Net als in dat vliegtuig zijn er talloze redenen om niets te doen, maar juist dat passieve afwachten is onbewust ook een besluit.

De stelling van dit boek is dat kennis over beleggen in aandelen iets anders is dan rationeel denken, en dat rationaliteit weer verschilt van daadwerkelijk handelen. Wie succesvol wil zijn moet deze drie elementen in balans brengen: kennis, rationaliteit én gedrag – er is geen andere weg naar consistente resultaten op de lange termijn.

Je kunt kritisch denken en moedige beslissingen nemen waarmee je succes kunt behalen. Maar zonder gedegen kennis over beleggen blijft dat succes vluchtig: je wint en verliest afwisselend zonder echt vooruitgang te boeken. Het omgekeerde is ook waar: het gaat zelden om wie het meeste weet, maar eerder om wie het meeste vertrouwen behoudt wanneer alles onzeker lijkt. Er zijn beleggers met veel kennis die zichzelf als rationeel beschouwen, maar uiteindelijk niet handelen in overeenstemming met hun inzichten. Het observeren van iemands daden – in plaats van hun woorden – is de snelste manier om door illusies heen te prikken.

Een beetje angst is gezond. Het houdt je alert en voorkomt roekeloosheid. Maar er is een grens. Want als je nooit de sprong durft te wagen, blijven al je voorbereidingen en inspanningen zonder resultaat. Het is

ironisch: je kunt alles leren, alles analyseren, alles goed bedenken – maar als je niet durft te springen is het rendement nul. Keihard en onverbidde-lijk. Dat is de harde waarheid van investeren én van het leven: soms is het grootste risico het risico niet nemen.

Dit boek helpt je groeien op drie gebieden: kennis, mindset en de moed om geduldig te handelen. Hoe? Door een zorgvuldig samengestelde verzameling inzichten die je denkpatronen en overtuigingen zullen transformeren.

Wordt de parachutesprong aantrekkelijker als de beloning wordt verhoogd naar € 200.000, of roept dat juist meer wantrouwen? En wat als ik je vertel dat iedereen niet één, maar zelfs twee extra parachutes heeft gekregen? Angst ontstaat vaak wanneer we patronen niet herkennen. Door beter inzicht te krijgen in de balans tussen risico en beloning kun je die angst temperen en rationeel blijven – zelfs wanneer de markt in paniek raakt. Eerlijk is eerlijk: dat proces kost tijd en energie. Maar dit boek geeft je een enorme kennisboost, zodat je met meer vertrouwen en inzicht beslissingen kunt nemen.

Sommige mensen zullen dit nooit helemaal leren. Neem bijvoorbeeld de man die zijn hele leven in de financiële wereld had gewerkt en goed verdiende – laten we hem Peter noemen. Zijn kinderen waren het huis uit en hij stond een paar jaar voor zijn pensioen. Peter had nooit veel geluk gehad met beleggen, maar nu hij meer tijd had wilde hij daar verandering in brengen. Hij nam contact met me op om te vragen of mijn lezing iets voor hem zou zijn. Ik vertelde hem over de onderwerpen en de bewezen beleggingsstrategieën die we zouden bespreken. Hij was geïnteresseerd, maar zei: 'Ik ben wel een beetje op zoek naar actie.' Op dat moment wist ik al dat, ongeacht hoeveel kennis en ervaring ik met hem zou delen, Peter waarschijnlijk nooit echt succes zou behalen met beleggen. Het zat simpelweg niet in zijn aard om de rust en rationaliteit te vinden die daarvoor nodig zijn.

Wat mij al meer dan twintig jaar fascineert, is hoe al die verschillende beleggers elkaar op de beurs ontmoeten. Wereldwijd zijn honderden mil-

joenen mensen actief op de beurs. Elke aandelentransactie heeft zowel een koper als een verkoper – dat is de kern van de markt.

De vraag is: *ben jij de rijke of de arme belegger?*

Deze eenvoudige vraag helpt je bescheiden te blijven en herinnert je eraan dat je het verkeer kunt hebben. Dat is om twee redenen belangrijk. Ten eerste dwingt het je om afstand te nemen, boven de materie uit te stijgen en zaken vanuit een breder perspectief te bekijken. Het bevordert onafhankelijk denken en stimuleert een constante zoektocht naar verborgen risico's.

Ten tweede: hoe sterk je ook in een aandeel gelooft, strikte portfolio-regels gelden altijd. Een daarvan is het hanteren van een maximale weging per individueel aandeel. Iedere belegger maakt fouten, maar de rijke belegger onderscheidt zich niet alleen door minder fouten te maken, maar vooral door kleinere fouten te maken dan de arme belegger. Bescheidenheid is essentieel om te overleven op de beurs.

De rijke belegger symboliseert de rationele denker, een leermachine die zijn eigen huiswerk doet en de potentie van kwaliteit herkent. Hij heeft geleerd van eerder gemaakte fouten, herkent patronen uit het verleden en weet welke zaken nooit zullen veranderen. Met een strak gedisciplineerde aanpak en focus op de lange termijn wordt de beursindex ruimschoots verslagen.

Daarentegen laat de arme belegger zich vaak leiden door gevoel en emotie. Hij besteedt weinig aandacht aan kwaliteit en waardering en richt zich vooral op snelle winstkansen. De verschillen in kennis, rationaliteit en gedrag tussen beide beleggers zijn groot. We zullen ze voortdurend met elkaar spiegelen, omdat het nog beter de belangrijke lessen van de rijke belegger markeert.

In 2008 ben ik begonnen met schrijven over beleggen en het geven van lezingen. Wat mij in al die jaren sindsdien is opgevallen, is dat mensen steeds opnieuw vragen blijven stellen over de waardering van aandelen.

Ik ben tot de conclusie gekomen dat dit onderwerp voor velen hét verschil kan maken tussen het herkennen van kansen en het geduld opbrengen om aandelen langer vast te houden.

Tegelijkertijd is het waarderingsvraagstuk ook het thema dat in mijn eigen denken het sterkst is geëvolueerd. Niet omdat eerdere lessen onjuist bleken, maar omdat ik ontdekte dat er altijd ruimte is voor verdieping en verfijning. Leren over beleggen is als een boom die blijft groeien, met steeds meer vertakkingen. Elke grote tak heeft kleinere takken, en nog weer kleinere takjes. Het draait om het beter situationeel toepassen van inzichten, het onderscheiden van hoofd- en bijzaken en het herkennen van uitzonderingen op de regel.

Opgegroeid met een vader als kunstenaar en een moeder met een boekhoudkundige blik, heb ik het voorrecht gehad om te leren denken in creatieve systemen – de kern van mijn aanpak. We benaderen ieder onderwerp met een kritische houding, brengen complexiteit terug tot de essentie en zoeken voortdurend naar samenhang. Elk hoofdstuk staat op zichzelf, maar alle verhalen samen hebben een gemeenschappelijk thema. Ze bieden een systematische aanpak om beter te begrijpen wat de rijke belegger weet, denkt en anders doet in alle stappen van het beleggingsproces – en waarom het werkt.

We beginnen in het eerste hoofdstuk bij de basis: de hardnekkige misvattingen en valkuilen die telkens weer opduiken bij de interpretatie van de klassieke theorie. In de hoofdstukken 2 tot en met 5 verkennen we de regio's en sectoren met de grootste kansen op succes en combineren we kwalitatieve inzichten met kwantitatieve bedrijfsanalyses – want zonder één van beide blijft het beeld onvolledig.

Vervolgens duiken we in de hoofdstukken 6 tot en met 10 in het belangrijke waarderingsvraagstuk en het herkennen van optimale koop- en verkoopmomenten. In de hoofdstukken 11 tot en met 14 nemen we afstand om het grotere geheel te overzien: historische beurspatronen, de rol van portfoliomanagement en het ontwikkelen van onafhankelijk denkvermogen – allemaal essentieel in een wereld vol onzekerheden.

In het slothoofdstuk, hoofdstuk 15, brengen we alles samen. We vertalen de belangrijkste lessen naar een helder en toepasbaar algoritme – het manifest van de rijke belegger – voor het nemen van doordachte investeringsbeslissingen.

Mijn drang om meer kennis en ervaring op te doen was lange tijd groter dan de behoefte om die kennis gestructureerd vast te leggen. Ik dacht vaak aan de woorden van Nassim Taleb, die het volgende zei: ‘Schrijvers zijn niet de beste mensen om boeken te lezen. Actie wordt meestal ondernomen door degenen die te druk zijn om boeken te schrijven.’ Veel boeken blijven daarom hangen in theorie zonder dat ze de werkelijke oorzaken van succes blootleggen. Dit wilde ik anders doen. Daarom is dit boek niet dik, maar een compacte verzameling van diepgaande kennis en unieke inzichten die jouw kijk op beleggen blijvend zullen veranderen.

Dus, durf je te springen? Laten we beginnen.

1

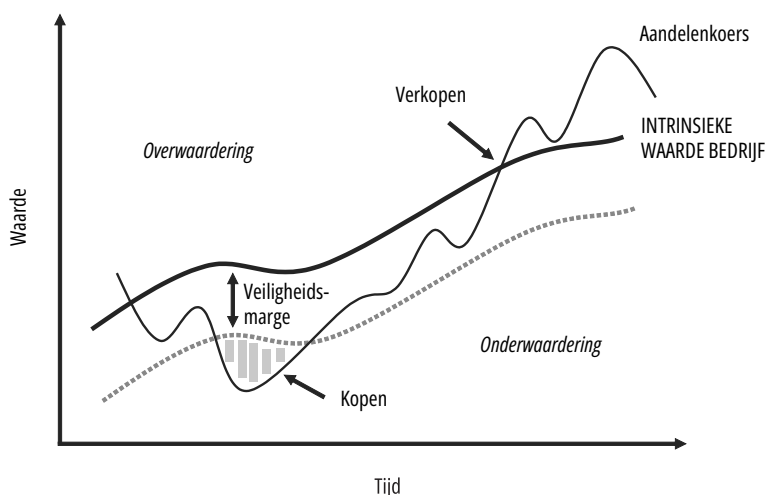
Misvattingen over de klassieke theorie

Leren begint met loslaten: daarom
eerst de resetknop.

Wie begint met beleggen in aandelen, kan niet om de klassieke principes van waardebeleggen en fundamentele analyse heen. De kern hiervan is eenvoudig: een bedrijf maakt winst door goederen te produceren of diensten te leveren. Op basis van deze geldstromen kan de werkelijke waarde van een bedrijf worden berekend, ook wel de intrinsieke waarde genoemd. De aandelenkoers (prijs) beweegt rondom deze waarde, maar zelden zijn beide exact aan elkaar gelijk.

In de praktijk betekent dit dat aandelen meestal worden verhandeld tegen een prijs die afwijkt van hun intrinsieke waarde. Waardebeleggers kopen alleen als de prijs minstens 40% onder hun geschatte waarde ligt. Deze veiligheidsmarge is noodzakelijk, omdat inschattingfouten in de analyse onvermijdelijk zijn en de omstandigheden van een bedrijf kunnen veranderen. Als het bedrijf goed presteert en groeit, neemt de intrinsieke waarde toe en zal de aandelenkoers uiteindelijk volgen. Waardebeleggers verkopen pas wanneer de prijs boven de intrinsieke waarde ligt en het aandeel dus overgewaardeerd is.

De klassieke theorie van waardebeleggen

De korte versie? Koop iets onder de werkelijke waarde en verkoop het erboven.

Voor beginnende beleggers is het onderscheid tussen prijs en waarde vaak een openbaring. Maar verder is de essentie goed te begrijpen. Hoewel er talloze boeken over dit onderwerp zijn geschreven, valt op hoe vaak dezelfde inzichten worden herhaald. Veel beleggers beginnen hierdoor met vergelijkbare uitgangspunten, om er pas na jaren achter te komen dat de praktijk weerbarstiger is – én dat de theorie hen misschien op het verkeerde been heeft gezet. Het probleem is dat wie de klassieke principes te strikt volgt, het risico loopt om in een aantal gevaarlijke valkuilen te trappen.

Hoe je begint met leren is cruciaal, omdat dit in grote mate je kijk op succesvol beleggen bepaalt en daarmee langdurig je rendement beïnvloedt. Een goede start voorkomt dat je kostbare tijd verspilt op je ontdekkingsreis. Succesvol beleggen op de lange termijn draait immers om het zo vroeg mogelijk opdoen van de juiste inzichten, zodat je je kapitaal optimaal en langdurig voor je kunt laten werken.

Hieronder bespreken we kort zes veelvoorkomende misvattingen en valkuilen. In de rest van dit boek gaan we hier dieper op in. Zie dit verhaal als een ‘harde reset’ voor jouw beleggingsaanpak. Het geeft je een betere startpositie dan de meeste beleggers ooit hebben gehad, en daarmee een directe voorsprong op de arme belegger.

1. Bepaling van de intrinsieke waarde
2. Overmatige focus op onderwaardering
3. Scheiding tussen waarde- en groeiaandelen
4. Het verkoopmoment
5. Top-down benadering en monetair beleid
6. Overmatige focus op kwaliteit

1. Bepaling van de intrinsieke waarde

De eerste valkuil is dat waardebeleggen sterk steunt op de bepaling van de intrinsieke waarde van een bedrijf, om te beoordelen of een aandeel goedkoop of duur is. De cruciale vraag is: hoe bepaal je die waarde? Het meest gangbare antwoord in de financiële wereld is de *discounted cash flow*-methode (DCF). Hierbij worden toekomstige geldstromen van het bedrijf verdisconteerd naar de waarde van vandaag.

Hoewel deze methode bekendstaat als de meest nauwkeurige, is het tegelijkertijd ook het meest gevoelig voor fouten. Je moet immers aannames doen voor een periode van tien jaar of langer. Maar voor welk bedrijf kun je zo'n lange termijn werkelijk betrouwbaar inschatten? Het voelt ook vreemd om op basis van zulke verre toekomstverwachtingen te bepalen of een aandeel op dit moment koopwaardig is.

Bovendien kunnen kleine wijzigingen in de aannames de uitkomst drastisch beïnvloeden. Hierdoor wordt de berekende waarde niet alleen onbetrouwbaar, maar ontstaat tevens het risico dat de arme belegger de cijfers naar zijn eigen gewenste uitkomst buigt. Mijn advies: vergeet de DCF-methode. Er zijn eenvoudigere én effectievere manieren om een aandeel te waarderen – methoden waarvoor je geen rekenmachine nodig hebt. Ook zonder de intrinsieke waarde exact te berekenen, kun je goed inschatten of een aandeel goedkoop is. Zelfs Benjamin Graham, de grondlegger van het waardebeleggen, gaf op latere leeftijd toe: 'Ik ben niet langer voorstander van verfijnde technieken voor aandelenanalyse om kansen op superieure waarde te vinden.'

Ik ken ook geen enkele rijke belegger die zich laat leiden door koersdoelen, zeker niet door die van analisten met een horizon van slechts twaalf maanden. Die termijn is simpelweg te kort om de werkelijke potentie van een aandeel te duiden. Betekent dit dat de rijke belegger niets doet met inschattingen voor de lange termijn? Integendeel: zijn focus ligt juist op de concurrentiekracht van het bedrijf en op de vraag hoe lang het dit voordeel kan behouden om verdere groei mogelijk te maken. Iets wat we verder bekijken in de hoofdstukken 2 tot en met 5.

2. Overmatige focus op onderwaardering

De tweede valkuil is een te grote focus op onderwaardering en te weinig aandacht voor kwaliteit en groei. Stel dat een bedrijf € 100 waard is en je kunt het kopen voor € 60, met een veiligheidsmarge van 40%. De klassieke theorie vertelt je dan om het aandeel te kopen. Maar wat als de waarde van het bedrijf niet stijgt en jarenlang € 100 blijft? Wat drijft de koers dan omhoog?

Het is belangrijk te beseffen dat de aandelenkoers van een bedrijf altijd wordt gedreven door twee krachten: de winstgroei van het bedrijf en de waardering door de markt. In dit voorbeeld is de arme belegger volledig overgeleverd aan de marktwaardering, omdat het bedrijf zelf niet groeit. Dit komt voor mij neer op speculatie, omdat je dan afhankelijk bent van wat een andere belegger bereid is te betalen voor het aandeel. In de hoofdstukken 6 tot en met 8 over waardering gaan we hier dieper op in. Maar voor nu volstaat een belangrijke les van de rijke belegger: zonder winstgroei als katalysator is een aandeel in feite *nooit* goedkoop.

3. Scheiding tussen waarde- en groeiaandelen

Een hardnekkig misverstand is de strikte scheiding tussen waarde- en groeiaandelen. Nog altijd worden deze categorieën gezien als twee afzonderlijke, tegenovergestelde strategieën.

Waardebeleggers worden vaak geassocieerd met beleggingen in kleine of middelgrote bedrijven met een stabiele, maar beperkte groei en een relatief lage waardering – wat overigens niet hetzelfde is als ‘goedkoop’. Groeibeleggers daarentegen zouden zich uitsluitend richten op grote bedrijven met sterke groeicijfers en een hoge waardering – wat niet automatisch betekent dat deze aandelen ‘duur’ zijn.

Laat het onderscheid tussen deze twee stromingen los en maak groei tot een essentieel onderdeel van elke waarderinganalyse, ongeacht de omvang van het bedrijf. Ik kan je nu alvast vertellen dat de rijke belegger

juist investeert in grote, sterk groeiende bedrijven, vanwege de vele voordelen en zekerheden die deze bedrijven bieden. Waarom dit zo is, bespreken we uitgebreid in hoofdstuk 9.

4. Het verkoopmoment

De theorie suggereert dat je aandelen moet verkopen bij overwaardering, maar ik wil dit nuanceren: verkoop alleen bij extreme overwaardering, en zelfs dan niet altijd.

De rijke belegger die de markt consequent verslaat, houdt zijn aandelen gemiddeld drie tot vijf jaar vast. Hoge kwaliteitsbedrijven met langdurige groeivoorzichten worden meestal nog langer aangehouden, zoals een businesseigenaar dat zou doen. In de praktijk betekent dit dat je tijdelijke koersdalingen accepteert, omdat deze vaak fungeren als springplank naar toekomstige nieuwe hoogtes. Als de arme belegger probeert deze bewegingen te timen, gaat dat zeker rendement kosten en eindigt deze als speculant. In hoofdstuk 10 ontdekken we de kunst van het verkopen.

5. Top-down benadering en monetair beleid

Een andere valkuil betreft de keuze die iedere belegger moet maken in zijn tijdsbesteding, met twee centrale vragen: welke informatie is relevant en welke ontwikkelingen zijn voorspelbaar? Beleggen in individuele aandelen vraagt om een andere aanpak dan beleggen in de brede markt.

De rijke belegger richt zich op bedrijven en sectoren (bottom-up) in plaats van op macro-economische voorspellingen (top-down). Dit komt omdat bedrijfsinformatie relevanter en beter voorspelbaar is voor individuele beleggingen. Hoe dichter je bij de bron zit, des te betrouwbaarder de informatie en des te sterker het verband tussen oorzaak en gevolg. Dit verkleint de kans op fouten in je analyses en beslissingen.

De arme belegger hanteert juist vaker een top-down benadering en laat zich leiden door de grote diversiteit aan ontwikkelingen in de wereld, die er altijd zullen zijn: politieke verkiezingen, oorlogen, natuurrampen, handelsconflicten, sancties, werkloosheid, schommelingen in valuta's en grondstofprijzen. Hierdoor gaan algehele beursontwikkelingen een te grote rol spelen bij beslissingen over individuele bedrijven. De arme belegger stapelt vervolgens aanname op aanname en vergeet hierbij om zaken cijfermatig te onderbouwen op bedrijfsniveau.

Een belangrijke uitzondering vormt het monetaire beleid. Van alle macro-ontwikkelingen heeft de rijke belegger wel oog voor het beleid dat door de centrale banken wordt gevoerd. In hoofdstuk 11 zullen we zien dat deze geldsluis snel open en dicht kan. Daarmee heeft dit beleid een directe en grote invloed op de economie, waardering van aandelen en algehele richting van de beurs. Juist deze factor wordt vaak onderschat door de arme belegger.

Denk daarom vooral bottom-up, maar leer ook groot te denken. Of je nu met kleine of grote bedragen belegt, stel jezelf altijd de vraag: zou ik dit bedrijf in zijn geheel willen kopen en jarenlang vasthouden? Als het antwoord 'nee' is, heeft het weinig zin om een paar aandelen te kopen. Dat wijst erop dat je je huiswerk niet goed hebt gedaan, of dat het bedrijf simpelweg niet van voldoende kwaliteit is. In beide gevallen is de arme belegger aan het speculeren en zal bij tegenslag sneller geneigd zijn om zijn aandelen te verkopen. De rijke belegger doet altijd grondig zijn eigen onderzoek en koopt aandelen met het idee om het gehele bedrijf te willen bezitten.

6. Overmatige focus op kwaliteit

De zesde – en misschien wel belangrijkste – valkuil draait om kwaliteitsbedrijven en hun waardering. Aan het begin van mijn loopbaan kostte het mij veel tijd om deze valkuil te doorzien. De meest waardevolle inzichten die ik daarbij heb opgedaan deel ik later in de hoofdstukken 7 tot en met 9.

Veel beleggers beginnen hun ontdekkingsreis door de werkwijze van 's werelds beste beleggers te bestuderen. Een uitstekend startpunt: je leert enorm veel over bedrijfsmodellen, concurrentievoordelen en de kenmerken van echte kwaliteitsbedrijven. Maar er schuilt een risico in dit pad: slechts weinig bedrijven voldoen aan zulke hoge standaarden, en de bedrijven die dat wél doen, zijn zelden goedkoop.

Zonder voldoende ervaring en beoordelingsvermogen koopt de arme belegger die kwaliteitsbedrijven vaak tegen te hoge prijzen, en verkoopt ze te snel. Dat komt neer op een half uitgevoerde beleggingsstrategie. Misschien kiest de arme belegger wel dezelfde aandelen als de rijke belegger, maar behaalt hij toch teleurstellende resultaten. De reden? Te veel focus op onderwaardering en te weinig aandacht voor kwaliteit is gevaarlijk, maar eenzijdige fixatie op kwaliteit zonder oog voor waardering is dat net zo goed.

Reflectie

De belangrijkste les is simpel, maar niet makkelijk: de sleutel tot succesvol beleggen is het vinden van de juiste balans tussen kwaliteit, groei, waardering en risico. In de komende hoofdstukken help ik je die balans te vinden.

